

Rapport

h2>Klacht

Verzoekster klaagt over de wijze waarop zij op 22 februari 2007 is bejegend door een verzekeringsarts van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen. In het bijzonder klaagt zij erover dat de verzekeringsarts haar heeft verweten dat zij haar klachten deels aan zichzelf te wijten had.

Beoordeling

I. Bevindingen

1. Verzoekster bezocht op 22 februari 2007 het spreekuur van een verzekeringsarts van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (hierna: UWV). Naar aanleiding van het bezoek van verzoekster verklaarde de verzekeringsarts dat verzoekster met ingang van 22 februari 2007 in de zin van de Ziektewet geschikt werd geacht tot het verrichten van haar arbeid. In de motivering van zijn beslissing gaf de verzekeringsarts aan dat de ernst van de klachten van verzoekster niet significant was toegenomen. De klachten die verzoekster had waren deels aan haarzelf te wijten.

2. Op 27 februari 2007 ontving het UWV een klacht van verzoekster. Verzoekster gaf aan zich niet serieus genomen te voelen genomen door de verzekeringsarts.

3. In reactie op haar klacht antwoordde het UWV verzoekster bij brief van 19 maart 2007 dat de verzekeringsarts zich niet kon herinneren bot of ongeconcentreerd te zijn geweest, maar dat hij het betreunde als het zo was overgekomen. In het gesprek met verzoekster had de verzekeringsarts, waarbij hij kennis had van haar klachten, bewust gesproken over de mogelijkheden van herstel en re-integratie naar werk.

4. Verzoekster diende vervolgens op 3 april 2007 een klacht in bij de Nationale ombudsman over de bejegening door de verzekeringsarts. In haar brief gaf verzoekster aan dat de verzekeringsarts haar klachten niet serieus had genomen en haar tijdens het spreekuur bot had behandeld. Tevens had de verzekeringsarts verzoekster verweten dat zij haar klachten deels aan haarzelf te wijten had.

5. Het UWV merkte in zijn reactie van 4 juli 2007 op dat de verzekeringsarts verzoekster had meegedeeld dat zij haar klachten deels aan zichzelf had te wijten. Hij had deze opmerking gemaakt om aan te geven dat de wijze hoe verzoekster met haar klachten omgaat mede bepaalt hoeveel last zij van haar klachten heeft. Daarnaast had de verzekeringsarts willen aangeven dat als iemand voor kinderen kiest, dit een belasting meebrengt, maar ook de verantwoordelijkheid om zelf te bepalen hoeveel verzoekster naast haar belasting in de privé-situatie wil werken. De verzekeringsarts betreunde het als hij door het maken van deze opmerkingen bot was overgekomen. Dit was zeker niet zijn intentie geweest.

II. Beoordeling

6. Verzoekster klaagt erover dat een verzekeringsarts van het UWV haar tijdens het spreekuur op 22 februari 2007 onheus heeft bejegend. In het bijzonder klaagt zij erover dat de verzekeringsarts haar heeft verweten dat zij haar klachten deels aan zichzelf had te wijten.

7. Het vereiste van professionaliteit houdt in dat medewerkers met een bijzondere training of opleiding jegens burgers overeenkomstig de standaarden van hun beroepsgroep handelen. Dit impliceert dat een verzekeringsarts tijdens het spreekuur beleefd dient te blijven, zich zo neutraal en onbevooroordeeld mogelijk dient uit te drukken en zich dient te onthouden van het geven van een waardeoordeel.

8. Op grond van de gedragscode voor verzekeringsartsen (zie Achtergrond) laat de verzekeringsarts zijn gedrag mede bepalen door het feit dat hij zich bewust is van zijn specifieke positie tegenover de cliënt. Voorts respecteert de verzekeringsarts de autonomie van de cliënt. Hij geeft hem voldoende ruimte om zijn problematiek toe te lichten, zelf keuzes te maken of beslissingen te nemen.

9. De verzekeringsarts heeft verzoekster te kennen gegeven dat zij haar klachten deels aan zichzelf te wijten had. Ook heeft hij verzoekster meegedeeld dat als iemand voor kinderen kiest dit een belasting met zich meebrengt als ook de verantwoordelijkheid om zelf te bepalen hoeveel verzoekster naast haar belasting in de privé-situatie wil werken. Uit deze opmerkingen van de verzekeringsarts valt af te leiden dat de klachten die verzoekster heeft deels te wijten zijn aan het feit dat zij kinderen heeft en daarnaast ook wil werken. De Nationale ombudsman acht de wijze van optreden van de verzekeringsarts niet juist. De taak van de verzekeringsarts brengt met zich mee dat hij zich moet beperken tot het doen van een neutraal verzekeringsgeneeskundig onderzoek wat betreft de arbeidsongeschiktheid van verzoekster. Door zijn handelwijze heeft de verzekeringsarts niet met de vereiste professionaliteit gehandeld en bij verzoekster de indruk gewekt zijn eigen normen en waarden te projecteren op verzoekster.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van een verzekeringsarts van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen Den Haag is gegrond wegens strijd met het beginsel van professionaliteit.

Onderzoek

Op 3 april 2007 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw Ç. te Den Haag, met een klacht over een gedraging van een met naam genoemde verzekeringsarts van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen Den Haag.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen te Amsterdam, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen te Amsterdam verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Betrokkenen deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Het verzoekschrift van 3 april 2007 gericht aan de Nationale ombudsman.
2. Aanvullende informatie van verzoekster:
 - Beslissing van arbeidsgeschiktheid d.d. 22 februari 2007;
 - Reactie UWV van 19 maart 2007.
3. Reactie UWV van 4 juli 2007.
4. Door het UWV aan de Nationale ombudsman telefonisch verstrekte informatie.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Gedragscode voor verzekeringsartsen werkzaam voor de uitvoeringsinstellingen SV (Lisv)

"2.1

Algemeen

(...)

2.

De verzekeringsarts laat zijn gedrag mede bepalen door het feit dat hij zich bewust is van zijn specifieke positie tegenover de cliënt.

Toelichting:

De verzekeringsarts is zich ervan bewust dat de cliënt in de regel niet op vrijwillige basis aan het onderzoek deelneemt, en dat zijn oordeel materiële en immateriële consequenties kan hebben."